

СЕДМА НОЩ ОТ ПЪТЕШЕСТВИЕТО НА ХЛАПИЧ

I. ПОЗНАТ ГЛАС

Едва заспаха Хлапич и Гита, когато Гита се събуди, защото в просъница чу нещо, от което сърцето ѝ весело затупка.

Тя седна на постелята си и се заслуша.
Някъде пръхтеше кон.

Конят изпръхтя веднъж. На Гита ѝ се стори, че познава този глас.

Конят изпръхтя още веднъж. На Гита още повече ѝ се стори, че познава този глас.

Конят изпръхтя и за трети път, а Гита скочи от постелята си и вика:

„Хлапич, о, Хлапич! Да знаеш само чий кон пръхти! Хлапич, хайде с мен!“

Месецът се беше издигнал на небето и беше по-светло.

Хлапич се надига, след което той, Бундаш и Гита тръгват между шатрите към онази страна, откъдето от време на време се чуваше онова пръхтене.

Още малко, и Хлапич и Гита стигнаха до едно голямо празно пространство. На средата на

това пространство стоеше голяма шатра, затворена и тиха, сякаш спеше. Над вратата имаше дълга черна табела, а на табелата големи букви.

Това беше циркът на Гита!

„О, Хлапич! Хлапич!“ - вика пак Гита, - „това е моят Сокол, той пръхти! Моят мил, моят малък Сокол!“

Гита в този момент забрави за страха от господаря и забрави, че вече не иска да се върне при него. Тя мислеше само за своето конче, с което толкова години споделяше в цирка и добро и зло, и което най-много обичаше на света. Гита сега толкова искаше да види своето конче, че не можеше да преодолее това желание.

„О, Хлапич! Аз отивам вътре да видя своя Сокол“ - каза тя.

„Тогава ще те забележи господарят и ще трябва да се разделим“ - каза тъжно Хлапич.

„О, няма! Няма да остана при него! В цирка сега всички спят и никой не чува нищо, защото са уморени от представлението“ - шепнеше Гита. -

„О, моля те, хайде да влезем вътре.“

Стояха сега съвсем близо до обора, който беше направен край цирка от платнище като цирка.

Гита, разбира се, добре знаеше откъде може да се влезе в нейния цирк! Тя, значи, повдига

платнището от една страна и шепне още веднъж:
„Виждаш ли, Хлапич, оттук ще влезем!“

И Гита вече се вмъкна в обора, а след нея
Хлапич с Бундаш.

О, това наистина беше прекалено опасно!